

Jordens Salt

Undervisningsbrev
av Derek Prince

«Dere er jordens salt!» Her taler ikke Jesus bare til sine disipler, men til alle som erkjenner autoriteten i hans undervisning. Jesus sammenlikner vår oppgave på jorden med saltets betydning. Det blir klart hva han mener når vi tenker over hvordan vi bruker salt i forbindelse med mat: *Salt gir smak og salt hindrer forråtnelse.*

Salt gir smak

«Kan mat uten smak spises hvis den ikke er saltet? Job 6:6.

The presence of salt makes the difference, causing us to enjoy food we would otherwise refuse to eat.

Vårt nærvær gjør jorden akseptabel for Gud så han viser barmhjertighet mot den. Fordi vi er her, fortsetter Gud å behandle jorden nådig og barmhjertig, i stedet for i vrede og

med dom. Vårt nærvær utgjør forskjellen.

Dette prinsippet er levende illustrert i beretningen om Abrahams forbønn for Sodoma, slik det er gjengitt i 1 Mos 18:16-33. Herren fortalte Abraham at han ville dra til Sodoma for å se om byens ondskap hadde blitt så stor at han ikke lenger kunne holde dommen tilbake. Abraham fulgte ham på veien og argumenterte med ham om situasjonen.

Et prinsipp for dom

Abraham etablerte først et prinsipp som grunnlag for det som fulgte: *'Det er ikke Guds vilje at en dom på grunn av ondskap skal ramme den rettferdige'. Vil du også utslette den rettferdige sammen med den ugudelige?», spurte Abraham (vers 23). «Må det være langt fra deg å gjøre noe slikt som dette, å drepe de rettferdige sammen med de ugudelige, slik at det skulle gå de rettferdige på samme måte som de ugudelige. Må det være langt fra deg! Hele jordens dommer, skulle ikke han dømme rettferdig? (vers 25)*

I den påfølgende samtalen gjorde Herren det klart at han aksepterte det prinsippet som Abraham hadde fremsatt. Hvor viktig er det ikke at alle troende forstår dette! Hvis vi er blitt rettferdiggjort av tro på Kristus og lever et liv som i sannhet uttrykker vår tro, er det ikke Guds vilje at vi skal få den

samme dom som han lar komme over de onde.

To forklarende faktorer

Ofte forstår dessverre ikke kristne dette. Hvorfor? Fordi de ikke kan skille mellom to situasjoner som utenfra synes å være like, men som i realiteten er helt forskjellige, både i vesen og sak. På den ene siden er det forfølgelse for rettferdighets skyld. På den andre siden er det Guds dom over den onde.

Forskjellen mellom disse to situasjonene er frembrakt av følgende motsatte utsagn: *Når den onde angriper den rettferdige, er det forfølgelse. Men det er den rettferdige Gud som dømmer den onde. Derfor er forfølgelse på grunn av rettferdighet og dom på grunn av ondskap, motsatte fra begynnelsen; årsak og virkning.*

Bibelen advarer de kristne i klare ord om at de må forvente forfølgelse. I Bergprekenen sa Jesus til sine disipler:

«Salige er de som blir forfulgt for rettferdighetens skyld, for himmelens rike er deres. Salige er dere når de håner og forfølger dere og for min skyld sier all slags ondt om dere på falskt grunnlag» Mat 5:10-11.

Paulus skriver om det samme til Timoteus:

«Ja, og alle som vil leve gudfryktig i Jesus Kristus, blir forfulgt»

Kristne må derfor være forberedt på forfølgelse for sin tro og livsførsel, ja, endog se det som et privilegium.

På den samme måte vil kristne aldri være inkludert i Guds dom over de onde. Dette prinsippet er lagt vekt på mange ganger i Skriften. I 1 Kor 11:32 skriver Paulus til sine trosfeller: «Men når vi blir dømt, tuktes vi av Herren, slik at vi ikke skal bli fordømt sammen med verden.» Dette viser at Gud behandler troende og verden forskjellig. Som troende må vi forvente å oppleve Guds tuk. Hvis vi godtar tukten og ordner opp i våre liv, vil vi ikke komme inn under den dommen som kommer over verden i sin alminnelighet. Hensikten med at Gud tukter oss som tror er å forhindre at vi kommer under dommen over de vantro.

I kapitlene 7 til 12 i 2. Mosebok, fortelles det om hvordan Gud brakte 10 dommer, med økende strenghet, over egypterne, fordi de nektet å lytte til hans profeter, Moses og Aron. Gjennom alt dette bodde Israel midt i Egypt, men ingen av de 10 dommene berørte dem. I 2 Mos 11:7 er årsaken malende

beskrevet i forbindelse med den siste dommen:

«Men blant alle Israels barn skal ikke engang en hund gi lyd fra seg, verken mot mennesker eller dyr, for at du skal kjenne at Herren gjør forskjell på Egypt og Israel.» Det kom ingen dom over Israel, fordi Herren «gjorde forskjell»

på sitt eget folk og folket i Egypt. Selv hundene i Egypt måtte føle denne forskjellen! Og forskjellen er gyldig den dag i dag.

Hvor mange er nok?

sin videre samtale med Herren om Sodoma, forsøkte Abraham å finne ut det laveste antallet av rettferdige som trengtes for å forhindre dommen over byen. Han begynte med 50. Deretter, med en bemerkelsesverdig kombinasjon av ærbødighet og standhaftighet, arbeidet han seg nedover til 10.

Hvor mange mennesker bodde i Sodoma? Det er vanskelig å anslå et bestemt antall, men sammenliknet med tilgjengelige opplysninger om visse andre byer i området på den tiden, kan vi få en viss oppfatning. På Abrahams tid var det sannsynligvis ikke mindre enn 10 000 innbyggere i Sodoma.

Gud forsikret Abraham om at 10 rettferdige mennesker, bare ved sin tilstedeværelse, kunne bevare en by med minst 10 000 innbyggere. Det er én promille, eller «én blant tusen», som er nevnt i Job 33:23 og Fork 7:28, og begge disse skriftstedene antyder at denne ene er en mann med fremragende rettferdighet, mens alle de gjenværende ikke når opp til Guds krav.

Det er lett å utvide dette forholdet ubegrenset.

Tilstedeværelsen av 10 rettferdige kan bevare et samfunn på 10 000. Tilstedeværelsen av 100 rettferdige kan bevare et samfunn på 100 000. Tilstedeværelsen av 1 000 rettferdige kan bevare et samfunn på 1 million. Hvor mange rettferdige er da nødvendig for å bevare et så stort land som USA, med et anslått folketall på litt mer enn 300 millioner? Ca. 300 000 mennesker.

Disse tallene er suggestive. Gir Skriften oss grunn til å tro at for eks. litt over en kvart million oppriktig rettferdige personer, utspredd som saltkorn over hele USA, ville være tilstrekkelig til å bevare hele nasjonen fra Guds dom og sørge for at hans nåde og barmhjertighet fortsetter? Det ville være tåpelig å påstå at en slik antagelse er nøyaktig. Likevel fastslår Bibelen utvilsomt det allmenne prinsippet at tilstedeværelsen av rettferdige troende er den bestemmende faktoren i Guds handling med et samfunn.

Dette fører oss til den andre virkningen av kristnes nærvær som «jordens salt».

Salt hindrer forråtnelse

I tidligere tider, før vi fikk kunstig nedfrysing, brukte sjøfolk, som var ute på lengre reiser, salt for å bevare kjøttmat. Forråtnelsesprosessen var allerede i gang før kjøttet ble saltet. Saltet stoppet ikke forråtnelsen, men det holdt den i sjakk under reisen, så sjøfolkene kunne fortsette å spise kjøttet lenge etter at det ville ha vært uspiselig.

Vårt nærvær på jorden som Kristi disipler virker som saltet i kjøttet. Syndens forråtnelsesprosess er allerede virksom. Det viser seg på alle områder av menneskenes liv – moralsk, religiøs, sosialt og politisk. Vi kan ikke fjerne forråtnelsen som allerede er tilstede. Men vi kan holde den i sjakk, inntil Guds hensikt med sin nåde og barmhjertighet er oppfylt. Da, når vår innflytelse ikke lenger er virksom, vil forråtnelsen være fullstendig og resultere i et total forfall.

Denne illustrasjonen av saltets evne til å 'holde igjen' forråtnelse, forklarer Paulus i 2 Tes 2:3-12. Han varslar om at menneskenes ondskap vil kulminere med en verdenshersker, som på overnaturlig vis er bemyndiget og ledet av Satan. Paulus kaller denne herskeren «syndens [eller lovløshetens] menneske» og «fortapelsens sønn» (vers 3). I 1 Joh 2:18 er han kalt «Antikrist», og i Åp 13:4 kalles han «Dyret». Denne herskeren vil faktisk gjøre krav på å være Gud og kreve universell tilbedelse.

Fremkomsten av denne sataniske herskeren er uunngåelig. Paulus sier bestemt: «Da skal den lovløse åpenbares» 2 Tes 2:8. I det samme verset erklærer Paulus at det er den sanne Kristus som kommer til å utøve den endelige dommen over den falske Kristus – «Han som Herren skal ødelegge med sin munns ånde og tilintetgjøre ved sin gjenkomst i herlighet.»

Noen forkynnere har dessverre brukt denne undervisningen om Antikrist til å innpode passivitet og fatalisme i de kristne. «Antikrist kommer», har de sagt. «Tingene blir verre og verre. Det er ingenting vi kan gjøre med det.» Resultatet er at kristne alt for ofte har lent seg tilbake med hendene follet i from forskrekkelse og betraktet hvordan Satan uhindret har fått ture frem rundt dem.

Denne passive og fatalistiske holdningen er like tragisk som den er ubibelsk. Det er sant at Antikrist til slutt vil stå frem. Men det er langt fra sant at vi ikke kan gjøre noe i mellomtiden når det gjelder ham.

Den hemmende kraften

Inntil dette øyeblikk er det en kraft som virker i verden, som utfordrer, motstår og hindrer den antikristne ånden.

Denne hemmende kraften, som for øyeblikket holder tilbake den fulle og endelige tilsynekomsten av Antikrist, er den Hellige Ånd som er virksom i menigheten. Det blir tydelig når vi følger åpenbaringen av Skriften med hensyn til den Hellige Ånds person og gjerninger.

Helt i begynnelsen av Bibelen, i 1 Mos 1:2, blir vi fortalt at «Guds Ånd svedde over vannflatene.» Fra da av, gjennom hele Det gamle testamente, er det gjentatte henvisninger til den Hellige Ånds aktivitet på jorden. Ved avslutningen av sin jordiske tjeneste, lovt imidlertid Jesus sine disipler at den Hellige Ånd snart skulle komme til dem på en ny måte, forskjellig fra noe som hadde funnet sted på jorden frem til den tiden.

Den lovede hjelper

Jeg vil be Faderen, og han skal gi dere en annen talsmann, for han skal bli hos dere til evig tid, sannhetens Ånd [den Hellige Ånd] ... for han blir hos dere og skal være i dere.

Vi kan omskrive dette løfte fra Jesu på følgende måte: «Jeg har personlig vært sammen med dere i 3 ½ år, og nå er jeg i ferd med å forlate dere. Etter at jeg har dratt, vil det komme en annen person som skal ta min plass. Det er den Hellige Ånd. Når han kommer, vil han være sammen med dere for alltid.»

Denne utvekslingen av personer som Jesus lovt, ble foretatt i to trinn: Først Jesu opprykkelse til himmelen; deretter utgytelsen av den Hellige Ånd på pinsedagen ti dager senere. På dette tidspunkt i historien, ble den Hellige Ånd utgytt fra himmelen som en person og tok sin bolig på jorden. Han er nå Guddommens personlige representant på jorden. Hans faktiske bosted er kroppene til de sanne troende, som samlet kalles menigheten. Til dette legeme av troende skriver Paulus i 1 Kor 3:16:

Vet dere ikke at dere er Guds tempel og at den Hellige Ånd bor i dere?

Den viktigste oppgaven til den Hellige Ånd i menigheten er å berede et fullstendig legeme for Kristus. Etter fullførelsen, vil dette legeme, i sin tid, bli ført frem for Kristus slik en brud blir ført frem for sin brudgom. Så snart denne tjenesten til den Hellige Ånd er fullført, vil han igjen bli trukket tilbake fra jorden og ta med seg Kristi fullstendige legeme. Derfor kan vi

omskrive Paulus' uttalelse i 2 Tes 2:7 som følger:

«den Hellige Ånd, som nå holder Antikrist i sjakk, vil fortsette å gjøre det inntil han blir trukket tilbake.»

I verden arbeider antikristens ånd mot tilsynekomsten av selve Antikrist. I Kristi disipler bor den Hellige Ånd som holder tilbake tilsynekomsten av Antikrist. Derfor virker disipler som har den Hellige Ånd boende i seg som en barriere som holder tilbake den fullstendige lovløsheten og den endelige tilsynekomsten av Antikrist. Bare når den Hellige Ånd, sammen med det fullendte legeme av Kristi disipler, blir tatt bort fra jorden, vil lovløshetens krefter være i stand til å gå frem uten hindringer, for å fullføre sine hensikter gjennom Antikrist. I mellomtiden er det både privilegiet og ansvaret til Kristi disipler å «overvinne» Antikrists krefter og holde dem i sjakk.

Virkningsfullt salt

Som jordens salt har vi som er Kristi disipler derfor to vitale ansvarsområder. For det første: Ved vårt nærvær minner vi Gud om hans fortsatte nåde og barmhjertighet mot jorden. For det andre: Ved den Hellige Ånds kraft i oss, holder vi de korrupte og lovløse kreftene i sjakk inntil Guds fastsatte tid.

Ved å utføre disse oppgavene, står menigheten som en barriere som hindrer Satan i å fullføre sitt høyeste mål: Å ta kontroll over hele jorden. Dette forklarer hvorfor Paulus sier: «Først må frafallet komme og den Lovløse [Antikrist] komme til syne» 2 Tes 2:3 NBS. Ordet som er oversatt med frafallet er på gresk apostasia, som betyr 'frafall fra troen'.

Så lenge som menigheten står fast, uten kompromiss med sin tro på Guds ord, har den makt til å holde tilbake den endelige manifestasjonen av Antikrist. Satan forstår det, og derfor er hans primære oppgave å underminere menighetens tro og rettferdighet. Klarer han det, er barrieren mot hans hensikter fjernet, og veien ligger åpen for ham til å få både åndelig og politisk kontroll over hele jorden.

Sett at Satan lykkes, fordi vi kristne svikter vårt ansvar. Hva da? Jesus gir selv svaret. Vi blir «salt som har mistet sin kraft». Han advarer oss mot den skjebnen som venter slikt smakløst salt:

Da er det ikke godt for noe annet enn å kastes ut og bli tråkket ned av menneskene. Mat 5:13

«Ikke godt for noe!» Det er virkelig en alvorlig dom. Hva skjer så? Vi blir «kastet ut» – avvist av Gud. Så blir vi «tråkket ned av mennesker.» Det er mennesker som blir Guds redskaper for å fullbyrde Guds dom over en saltløs, frafallen menighet.

Hvis vi i menigheten svikter med å holde tilbake ondskapens krefter, vil vår dom være å bli overgitt til disse maktene.

Paulus presenterte tydelig og klart to muligheter i Rom 12:21:

Bli ikke overvunnet av det onde, men overvinn det onde med det gode.

Det er bare disse to valgene; enten å overvinne eller å bli overvunnet. Det er ikke noe midt i mellom, ingen tredje utvei som er åpen for oss. Vi må bruke det gode som Gud har stilt til vår disposisjon for å overvinne det onde som møter oss. Men hvis vi forsømmer å gjøre det, vil det onde i sin tur overvinne oss.

Dette budskapet er spesielt viktig for de av oss som bor i land der vi fremdeles nyter friheten til å proklamere og praktisere vår kristne tro. I mange land i dag har kristne mistet denne frihet. Samtidig har millioner av mennesker i de landene blitt systematisk indoktrinert til å hate og forakte kristendommen og alt den står for. For disse indoktrinerte menneskene ville det ikke være noen større tilfredsstillelse enn å kunne trække ned de kristne som ennå ikke er under deres åk.

Undervisningsbrev

Transkripsjon: TL-L066-100-NOR

Sist oppdatert: 28 Aug 2025

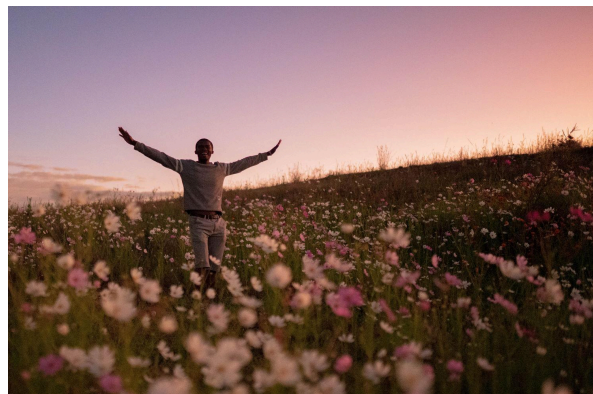
Nettsted: derekprince.com

Bøker

Belys og utvid din forståelse av Bibelen med Derek Prince-samlingen av kristne bøker.

Daglige andakter

Bla gjennom gratis bibelsk inspirerte daglige andakter av Derek Prince for praktisk lære for å løfte din kristne tro.

Eldre radio

Lytt til inspirerende 10-minutters meldinger og koble tro til livet med Derek Prince Legacy Radio-podcasten.

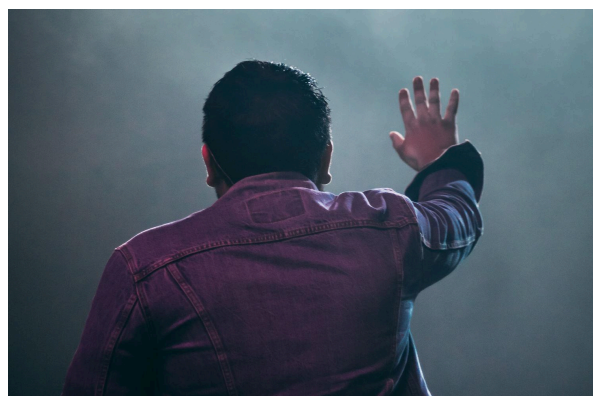
Prekener

Se originale og digitalt remastrede prekener av Derek Prince. Inkluderer fullstendige meldingsutskrifter (gratis nedlasting).

Offisiell app

Tilgjengelig gratis, last ned den offisielle Derek Prince Ministries-appen og utstyr din tro, hvor som helst, når som helst.

Proklamasjoner

Erklær liv og opplev Guds Ords transformerende kraft med våre bibelbaserte proklamasjoner.

